

Jeg befrygter nemlig meget, at det Tilfælde netop vil indtræde, at der bliver enkelte Provindser, hvor der af en eller anden Grund ikke findes det unge Mandskab, som kræves af en vis Aldersklasse, og at der da vil blive udfiret af de andre Provindser, og jeg frygter netop for, at en saadan Udskrivning vil falde Provindsen Danmark til Last, og jeg skal anføre mine Grunde derfor. Der er meget ofte talt om, og man har Efterretninger fra forskjellige Steder, som samstemme deri, at, medens der i Danmark meget sjældent savnes Børnepligtige ved Sessjonerne, har der i Holsteen ved flere Sessjoner været savnet ungt Mandskab i Hundredevis. Naar der saaledes ikke er Mandskab nok tilstede i en Landsdeel, og man da — som den ærede Landstingsmand siger — kunde raade Bod derpaa ved at udskrive i de andre Provindser, er det et af de stærkeste Motiver, hvorfor vi skulle stemme for at beholde Lovgivningsmagten særskilt for Kongeriget med Hensyn til Udskrivningsvæsenet. Jeg vilde meget ønske, at den ærede Krigsminister vilde meddele Thinget Oplysning om, hvorvidt de forskjellige Meddelelser, man har flere Steder fra, om, at der savnes en stor Deel af de Børnepligtige ved Sessjonerne i Holsteen, ikke virkelig skulde være sandfærdige.

Krigsministeren: Det Factum er mig aldeles ubekendt, som den ærede Landstingsmand anførte, at flere Hundrede skulde være udeblevne ved Sessjonerne i Holsteen. Der bliver udfiret Mandskab af Holsteen ligesom af de andre Landsdele, i Forhold til Folkemængden, og til Datum har ingen Landsdeel været i den Nødvendighed at maatte stille et større Contingent end det, der ifølge Lovgivningen paaligger det at stille, saa at den Forordning, som den ærede Landstingsmand yttrerede, er, saavidt mig bekendt, aldeles grundløs.

Madvig: Jeg skulde ikke ansee det nødvendigt at oplyse, at den ærede Landstingsmand, der sidder omtrent ligeoverfor mig (Boserup), hvis han har talt for fuldt Alvor, maa have misforstaaet mig temmelig betydeligt. Jeg har ikke talt om, at man ved en vilkaarlig Beslutning skulde kunne udskrive af en Landsdeel, naar der savnedes Mandskab i en anden, men jeg sagde, at det forekom mig at

være rigtigt, at Udskrivningen over hele Monarchiet foregik efter een og den samme af Fællesforfatningen bestemte Regel, som gjaldt og nødvendigvis maatte gjælde med den samme Bøgt* i alle Landsdele, og dette kan ikke forandres ved den tilfældige Omstændighed, at paa et enkelt Sted Nogle, for at unddrage sig Loven, flygte bort af Landet, da dette jo ligesaagodt kan skee paa det ene Sted som paa det andet. — Jeg vilde hellere have overladt det til en Anden, men jeg kan efter min hele Opfattelse af denne Sag, da ingen Anden har gjort det, ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa og bede fastholdt, hvad der af den ærede Krigsminister for blev yttret med Hensyn til den nuværende Stilling af Fællesforfatningen. Han sagde, at han kjendte slet intet af den, og vi forhandle altsaa om Specialforfatningen, ikke blot uden nogen Kundskab om Fællesforfatningen, men ikke engang med den Forudsætning — den er nemlig nu betagen os —, at der forespæver Hans Majestæts Regjering en bestemt og nogenlunde giennemtænkt Plan om, hvad der som Forfatning for Fællesmonarchiet skal være Resultatet.

Finantsministeren: Det Sidste troer jeg ikke, at den ærede Landstingsmand havde behøvet at henlede Opmærksomheden paa; thi det har været det af Regjeringen tagne Standpunct, ligesom Begyndelsen af. Regjeringen er fra første Færd gaaet ud derfra ved denne Sag, at det var Noget, der maatte overlades Kongen alene at give Fællesforfatningen, og hele Regjeringens Arbejde i dette Rigsdagsmøde er gaaet ud paa at sætte Kongen istand til med den samme absolute Magtfuldkommenhed for Danmarks Vedkommende, som han har for Slesvigs og Holsteens Vedkommende, at give Fællesforfatningen. Men, er dette Tilfældet, saa er det ganske naturligt, at Ministeriet ikke har eller tør have nogensomhelst Formening om, hvorledes Fællesforfatningen bør blive; thi Ministeriet veed aldeles ikke, om det som saadant vil blive kaldet af Hans Majestæt til at deeltage i Udarbejdelsen af en saadan Fællesforfatning.

Boserup: Jeg troer ikke, at jeg i nogen Grad har misforstaaet den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig),